

4 Σεπτεμβρίου 2013

John Wu, Ένας εμπνευσμένος Μελωδός

Πολιτισμός / Συνεντεύξεις

“Ο μόνος τρόπος για να βγούμε από την κρίση είναι να φέρουμε οι ίδιοι κρίση στον εαυτό μας και να δούμε που σφάλαμε και να μετανοήσουμε”.

John Wu

“Σ’ έναν κόσμο όπου όλα μοιάζουν ανάποδα”, υπάρχουν κάποιες φωνές που μας αφυπνίζουν. Όπως αυτή ενός νέου ανθρώπου, από το χώρο της σύγχρονης μουσικής σκηνής και συγκεκριμένα της ραπ και του χιπ-χοπ, του John Wu, με ρίζες από την Κύπρο και την Κίνα. Μα είναι δυνατόν, θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς, να περιμένουμε κάτι καλό από το μουσικό στερέωμα της Ελλάδος ή της Κύπρου, σε μία εποχή που οι μουσικές επιλογές καθορίζονται αυστηρά από τις δισκογραφικές εταιρείες με κριτήριο μόνον την εμπορικότητα;

“Δύσκολες Μέρες” είναι αυτές που διανύουμε, όμως “στις δύσκολες στιγμές δεν θα φοβηθώ” λέει ο John Wu. Μπορεί ο ίδιος να “ζει μια παράδοξη πραγματικότητα” αλλά φαίνεται πως είναι πολλοί αυτοί, όλων των ηλικιών που τον ακολουθούν σ’ αυτό το μουσικό του ταξίδι, που είναι μεστό αναζητήσεων και νοημάτων. Υπάρχει ελπίδα στη σημερινή εποχή όταν “στη μουσική σκηνή υπάρχει κρίση, κάποιοι γράφουν ρίμες καπνίζοντας και κάποιοι γράφουν ό,τι τους καπνίσει”; Ναι θα

απαντήσει ο ίδιος: “ας μην ξεχνάμε ότι “εκεί που σπέρνει ο διάβολος θερίζει ο Θεός”.

Ο John Wu μίλησε στην Πεμπτουσία για τη ζωή του, για το δύσκολο ταξίδι του μέχρι να βρει την Αλήθεια, για την Ορθοδοξία και τον πνευματικό αγώνα, αλλά και για την Κύπρο, την κρίση, για τη μουσική και το στίχο, για την επικοινωνία του με το κοινό. Πάνω απ’ όλα μίλησε αληθινά. Γιατί όπως λέει ο ίδιος σ’ ένα στίχο του: “στο μικρόφωνο για να είσαι αληθινός μαχητής, πρέπει να ταπεινωθείς, να γίνεις μαθητής”.

-Το hip hop είναι μουσικό είδος, πολιτιστικό κίνημα ή φιλοσοφία ζωής;

-Πιστεύω ότι είναι λίγο κι απ' τα τρία. Ξεκίνησε σαν είδος μουσικής για διασκέδαση και με όλα αυτά που περνούσαν οι μαύροι στην Αμερική, εξελίχθηκε και σε ένα πολιτικό κίνημα, το οποίο εξέφραζε αρκετά μηνύματα για τα δεινοπαθήματα των μαύρων (ρατσισμός, αδικίες). Από τότε εξελίχθηκε σε ένα από τα πιο μεγάλα είδη μουσικής, με μεγάλη ιστορία και φυσικά έχει γίνει και κουλτούρα και τρόπος ζωής για αρκετό κόσμο.

Συναυλία του John Wu

-Πώς προέκυψε το hip hop στη ζωή σας;

-Από μικρός άκουγα όλα τα είδη της μουσικής - μάλιστα μου άρεσε να γράφω στίχους. Όταν όμως άκουσα για πρώτη φορά ραπ, αυτή η μουσική κέρδισε την καρδιά μου. Το γεγονός ότι η ραπ σου επιτρέπει να πεις πιο πολλούς στίχους από τ' άλλα τραγούδια, ήταν για μένα πολύ σημαντικό γιατί πάντα, όπως είπα, ήθελα να γράφω στίχους που κάνουν τον κόσμο να σκέφτεται και αυτό το είδος της μουσικής με το οποίο μπορείς να λες στίχους συνέχεια ακόμη και για πέντε λεπτά, χωρίς να επαναλαμβάνεις τα ίδια και τα ίδια -όπως συμβαίνει στα άλλα τραγούδια- ήταν το πιο κατάλληλο για μένα για να στείλω και τα μηνύματα που ήθελα.

-Σε ποιους απευθύνεται το hip hop;

-Πιστεύω ότι εξαρτάται από το μήνυμα. Παλιότερα που έγραφα τραγούδια κοσμικά

παρατήρησα ότι τα άκουγαν οι νέοι. Όταν το ραπ άλλαξε και έγινε πιο πνευματικό, το άκουγαν οι πιο μεγάλοι. Στο πρώτο και στο δεύτερό μου CD το κοινό μου ήταν από 10 ετών μέχρι 22-23 και όταν ο στίχος έγινε πιο πνευματικός, παρατήρησα ότι το κοινό εκτός από τις ηλικίες των 18,23,24, επεκτάθηκε στις ηλικίες των 30 και άνω -δεν υπήρχε όριο στην ηλικία που άκουγε.

John Wu

-Το hip hop απαιτεί να είσαι ο εαυτός σου. Εμείς όμως φοράμε συνήθως προσωπεία, στην καθημερινή μας ζωή. Είναι δύσκολο να πέσουν οι

μάσκες και να γίνουμε πάλι πρόσωπα; Πώς το εκφράζετε αυτό;

-Εξαρτάται από το τι θέλεις να πετύχεις με την μουσική. Αν ο σκοπός σου είναι η φήμη, η δόξα, τα χρήματα κι όλα αυτά, σίγουρα τότε πρέπει να φορέσεις πολλά προσωπεία. Αν όλα αυτά δεν σε νοιάζουν κι απλώς ενδιαφέρεσαι να προσφέρεις την αλήθεια στον κόσμο, πρέπει να δείχνεις τον αληθινό σου εαυτό, με ό,τι συνεπάγεται. Ο κόσμος δυστυχώς προτιμάει το ψεύτικο. Σε συζήτησή μου με γνωστό Έλληνα καλλιτέχνη από την χιπ-χοπ σκηνή, ο οποίος μου έκανε πρόταση να μπω στην εταιρεία του και να γίνω μέλος του συγκροτήματός του, με συμβούλεψε να μην φαίνεται ότι είμαι αρραβωνιασμένος, να μην εμφανίζομαι πολύ συχνά έτσι ώστε να θεωρείται ότι είναι δύσκολο να με συναντήσει κάποιος, όπως γίνεται με τους διάσημους... Επρόκειτο για μία σειρά από πράγματα που "πρέπει" να κάνει όποιος θέλει να διατηρηθεί στο μουσικό στερέωμα και πως πρέπει να συμπεριφέρεται κάποιος που είναι διάσημος. Για μένα όλα αυτά ήταν γελοία. Φυσικά και θα πω ότι έχω κοπέλα, ότι την αγαπώ και ότι θα παντρευτούμε. Φυσικά μου αρέσει να είμαι με τον κόσμο, να επικοινωνώ μαζί του να κάνω ότι ένας καθημερινός άνθρωπος. Και βέβαια είπα όχι σ' αυτές τις προτάσεις. Όσες φορές είχα ευκαιρία για μια καριέρα ή για κάτι πολύ μεγαλύτερο που συνεπάγεται αλλαγή πλεύσης, η απάντησή μου ήταν αρνητική. Για μένα είναι πιο σημαντικό να είμαι στην ησυχία κι όχι στη φασαρία και στα χρήματα και να μην είμαι εντάξει εσωτερικά.

-Γνωρίζουμε ότι η ραπ (rhythm and poetry) δίνει έμφαση στο στίχο και η μουσική έπεται. Επίσης είναι μία μουσική διαμαρτυρίας. Εσείς για ποια πράγματα θέλετε να διαμαρτυρηθείτε;

-Από τότε που άρχισα να γράφω, ο στίχος μου ήταν πάντα αντιδραστικός σ' αυτά που έβλεπα γύρω μου. Τις αδικίες, τους πολέμους, τη φτώχεια, την ανισότητα... Και αρχικά ήταν κι ενάντια στις θρησκείες κι ενάντια στο Θεό. Από τα μάτια όμως ενός παιδιού που βλέπει όλον αυτόν τον πόνο, την αδικία, και βλέπει ότι δεν επεμβαίνει ο Θεός. Έτσι είχα βγάλει μίαν αρνητικότητα απέναντι στις θρησκείες και σε όλα αυτά που διδάσκουν. Φυσικά αυτό ήταν η αρχή της πορείας μου και στη μουσική και στα πνευματικά ζητήματα. Αυτό φαίνεται σε κάθε ψηφιακό μου δίσκο, πως δηλαδή άλλαζε το μήνυμα και πως εξελίχθηκε.

-Από τα λεγόμενά σας καταλαβαίνουμε ότι κάποια στιγμή της ζωής σας αποφασίσατε να αλλάξετε "πλεύση". Αυτό όπως είπατε φαίνεται και από την αλλαγή στο στίχο από το πρώτο CD μέχρι το τελευταίο.

-Δεν ήταν ένα, ήταν πολλά τα γεγονότα. Ξεκινούν από την παιδική μου ηλικία και διαρκούν μέχρι την ηλικία των 24-25. Βλέποντας πολύ μικρός τη γιαγιά μου να

φεύγει από τη ζωή και περνώντας μαζί της τις τελευταίες της ώρες, έζησα συγκλονιστικές στιγμές. Είδα τη γιαγιά μου -που δεν είχε καμία σχέση με την Εκκλησία- να πολεμάει με πράγματα που ήταν αόρατα. Δηλαδή να φωνάζει και να λέει “είναι απαίσιοι”, “είναι γεμάτο το δωμάτιο”, “όχι δεν έκανα έτσι, ναι εκείνο το έκανα”, σαν να περνούσε μια κρίση και συνομιλούσε με κάποια όντα, τα οποία ήταν πολύ απαίσια και η ίδια ήταν μέσα σε μια πολύ άσχημη κατάσταση.

Εν τω μεταξύ, ο μόνος παρών σ’ όλα αυτά ήμουν εγώ γιατί οι γονείς μου με είχαν αφήσει να περάσω λίγη ώρα με τη γιαγιά μου, διότι είχαν δουλειά. Τότε ήμουν 8 χρονών και άρχισα να ρωτώ -όπως είναι αναμενόμενο- γιατί η γιαγιά μου έζησε αυτές τις καταστάσεις, τι ακριβώς ήταν, τι έβλεπε...Οι δικοί μου ισχυρίζονταν ότι έχασε τα λογικά της. Εμένα όμως δεν με ικανοποίησε αυτή η απάντηση. Ήταν ένα γεγονός που δεν το ξέχασα ποτέ. Μερικά χρόνια μετά είδα και την άλλη γιαγιά μου που ζούσε στο Χονγκ Κονγκ, να φεύγει από τη ζωή και να λέει ακριβώς τα ίδια πράγματα. Δεν ήταν χριστιανή και μεγάλωσε σε μία χώρα όπου κανείς δεν συζητά για παράδεισο, κόλαση, δαιμόνια. Από τότε άρχισα να ψάχνω περισσότερο για το θάνατο, τις μεταθανάτιες εμπειρίες, το μυστήριο... Άρχισα να διαβάζω βιβλία που αναφέρονταν σε μυστήρια πράγματα πάνω στη γη, πυραμίδες, εξωγήινα όντα κ.λ.π. Στα 18 έφθασα να πιστεύω ότι κάποιοι εξωγήινοι από άλλο πλανήτη, κάποτε επισκέφτηκαν τη γη και μάς δημιούργησαν αυτοί. Με αυτό το πιστεύω αποφάσισα να μελετήσω όλες τις θρησκείες, για να βρω στοιχεία που να αποδεικνύουν αυτό που μέχρι τότε πίστευα. Κι έτσι ξεκίνησα μία έρευνα. Διάβασα το Κοράνι, την Αγία Γραφή, ελληνική μυθολογία, ινδική μυθολογία, τα διάβασα όλα. Άφησα την Αγία Γραφή τελευταία. Εν τω μεταξύ ό,τι διάβαζα προσπαθούσα να το εφαρμόσω. Όταν ξεκίνησα να διαβάζω την Αγία Γραφή άρχισα να νιώθω μέσα μου, μια φλόγα, μια γαλήνη, κάτι που δεν είχα νιώσει για κανένα άλλο βιβλίο. Την ίδια ώρα δεν ήθελα πλέον ούτε να καπνίζω, ούτε να πίνω, ούτε να είμαι συνέχεια έξω με παρέες και να μιλώ πολύ και ένιωθα ότι το Βιβλίο αυτό ήταν τροφή για την ψυχή μου. Διάβασα όλη την Αγία Γραφή και πίστεψα στον Χριστό. Ας μου επιτραπεί η έκφραση, τότε σκεφτόμουν ότι “ο Χριστός είναι ο εξωγήινος που κατέβηκε κάτω στην γη και μάς δημιούργησε”. Πίστεψα ότι εκείνος ήταν που επισκέφθηκε τη γη από το διάστημα και δημιούργησε τον κόσμο και αγάπησε τα δημιουργήματά του. Έτσι λοιπόν αποφάσισα να κάνω ό,τι λέει ο Χριστός. Από εκείνη την περίοδο που κράτησε 2-3 χρόνια προσπαθούσα να ζω όπως λέει το Ευαγγέλιο. Ο Θεός φαίνεται όμως με λυπήθηκε και άρχισε να στέλνει στη ζωή μου άλλα βιβλία κι άλλους ανθρώπους. Έπεσαν στα χέρια μου τα βιβλία του Γέροντα Παϊσίου, του Γέροντα Πορφυρίου, του Γέροντα Ιάκωβου, και διαβάζοντας όλα αυτά και την Αγία Γραφή, ένιωθα ότι μου έδιναν μεγάλη δύναμη, ηρεμία και γαλήνη. Τότε κατάλαβα ότι οι εξωγήινοι κι όλα αυτά που πίστευα πριν, είναι δαιμόνια. Κι όλα αυτά που προσπαθούν από κάποια κέντρα να μας επιβάλουν, ότι δηλαδή μας έφτιαξαν οι εξωγήινοι, είναι βέβαια ένα

τεράστιο ψέμα. Έτσι έφτασα στο συμπέρασμα ότι η αληθινή πίστη βρίσκεται στην Ορθοδοξία που είναι η μόνη αλήθεια. Σε γενικές γραμμές αυτή ήταν η πορεία μου η οποία διήρκεσε μέχρι τα 24. Έζησα πολλές δαιμονικές καταστάσεις μέσα σ' αυτήν την πορεία. Στην Κίνα απ' όπου κατάγεται ο πατέρας μου, προσκύνησα τα είδωλα όταν έψαχνα να βρω την αλήθεια και μπήκε μέσα μου μια δαιμονική δύναμη. Έφθασα σε σημείο να χαλούν τα μηχανήματα όταν έμπαινα σε σπίτια, όταν έμπαινα σ' αυτοκίνητα χαλούσαν οι μηχανές, όλα πήγαιναν στραβά, η οικογένειά μου αντιμετώπιζε μια σειρά από προβλήματα, οι επιχειρήσεις μας καταστρέφονταν, δεν πήγαινε τίποτε καλά. Κι όλα αυτά γίνονταν παράλληλα με τη μελέτη που έκανα. Όταν κατέρρευσαν τα πάντα, είχα ήδη αρχίσει να διαβάζω τα βιβλία των Γερόντων που προανέφερα. Έφθασα λοιπόν σ' ένα σημείο όπου ο υλικός κόσμος που υπήρχε γύρω μου κατέρρευσε. Τότε ολόκληρος ο πνευματικός κόσμος άνοιξε μέσα μου. Και το είδα ως Πρόνοια του Θεού.

-Πιστεύετε ότι οι στίχοι σας μπορούν να αφυπνίσουν συνειδήσεις;

-Μπορώ να μιλήσω με παραδείγματα. Όταν κυκλοφόρησα το 2003, το Άλμπουμ "Ο Αόρατος Πόλεμος", πολύς κόσμος μου έστειλε μηνύματα που μου έλεγαν ότι ακούγοντας το CD αυτό άνοιξα για πρώτη φορά την Αγία Γραφή. Ακούγοντας το CD αυτό,-και συγκεκριμένα το τραγούδι "Η Βασιλεία των Ουρανών"- η μητέρα ενός θαυμαστή μου που ήταν τσακωμένη με την αδελφή της για πολλά χρόνια, της τηλεφώνησε και ζήτησαν συγχώρεση η μια από την άλλη. Πολλοί άνθρωποι μου είπαν ότι ακούγοντας αυτό το CD άρχισαν να διαβάζουν πνευματικά βιβλία, ότι συμφωνούσαν μ' αυτά που έλεγα ενάντια στη νέα τάξη πραγμάτων κι όλα αυτά που σχεδιάζουν να κάνουν στον κόσμο. Γι' αυτό αποφάσισα να κάνω και ένα δεύτερο CD, τον "Ανάποδο Κόσμο". Το ότι χρησιμοποιώ ένα μοντέρνο είδος μουσικής και μιλώ για πνευματικά θέματα ήταν ένα ζήτημα που με απασχόλησε καθώς δεν είχα εμπιστοσύνη στον εαυτό μου αν είναι σωστό ή λάθος. Έτσι αποφάσισα να ρωτήσω πνευματικούς ανθρώπους για το αν πρέπει να συνεχίσω να το κάνω ή πρέπει να σταματήσω. Άνθρωποι της Εκκλησίας, μοναχοί, αλλά και εκτός Εκκλησίας είπαν ότι μπορεί να είναι ένα είδος μουσικής το οποίο δεν είναι πνευματικό, αλλά χρειάζεται να συνδεθεί ο πνευματικός στίχος με την χιπ - χοπ μουσική, για να προσελκύσει κάποιους νέους που δεν έχουν κάποιον άλλο τρόπο να ακούσουν το μήνυμα του Χριστού.

-Ποιος στίχος σας, σας εκφράζει πιο πολύ;

-Υπάρχουν τόσοι πολλοί στίχοι για διάφορα θέματα. Το μόνο που μου έρχεται στο νου αυτή τη στιγμή είναι ο στίχος που λέω στο τραγούδι "Πρώτη θέση": "στη μουσική σκηνή υπάρχει κρίση, κάποιιοι γράφουν ρίμες καπνίζοντας και κάποιιοι γράφουν ό,τι τους καπνίσει". Που σημαίνει ότι όλη η μουσική σκηνή έχει κρίση και

οι μουσικοί γράφουν πράγματα που διαφθείρουν τον κόσμο κι έτσι χάνεται το νόημα της μουσικής. Η μουσική είναι για άλλα πράγματα... Επίσης υπάρχει το τραγούδι “Δύσκολες Μέρες”, το οποίο έγραψα σε ραπ, πριν από δέκα χρόνια και περιγράφει ό,τι πέρασα στην ηλικία των 13 ετών. Το είχα γράψει παλιά αλλά δεν μπορούσα να το τελειώσω, δεν είχα έμπνευση. Το τελείωσα όμως φέτος που είναι η χρονιά που περνούμε όλοι κρίση και το κομμάτι αυτό δίνει δύναμη μέσα από τους στίχους του. Ουσιαστικά αυτό που λέω μέσα από τους στίχους είναι ότι μέσα από τις δυσκολίες της ζωής, βρήκα τον Θεό.

-Η Κύπρος αυτήν την περίοδο -όπως και η Ελλάδα- μαστιζείται από μία μεγάλη κρίση οικονομική. Ποια νομίζετε ότι είναι τα αίτια της κρίσης, για την Κύπρο; Είναι μόνο οικονομική; Πιστεύετε ότι θα μπορέσει η Κύπρος να βγει από την κρίση;

-Πιστεύω πως τα αίτια της κρίσης έχουν πιο βαθιές ρίζες. Ήμασταν πάντα ένας λαός που όταν ευημερεί ξεχνά τον Θεό, την ιστορία και τις ρίζες του. Έτσι πιστεύω ότι η κρίση είναι καθαρά πνευματική. Και δυστυχώς αντί να βάλουμε μυαλό σαν λαός, συνεχίζουμε να χειροτερεύουμε και έτσι πιστεύω ότι θα περάσουμε ξανά δύσκολες μέρες, ίσως και χειρότερες από το '74. **Ο μόνος τρόπος για να βγούμε από την κρίση είναι να φέρουμε οι ίδιοι κρίση στον εαυτό μας και να δούμε που σφάλουμε και να μετανοήσουμε.** Πιστεύω αυτό θα γίνει και ο κόσμος θα συνέλθει, αλλά μέχρι τότε έχουμε αρκετές δυσκολίες να περάσουμε.

CD Απαγορευμένες Γνώσεις

-Μέχρι τώρα έχουν κυκλοφορήσει τέσσερις δουλειές σας. Θα θέλατε να μας μιλήσετε γι' αυτές;

-Η πρώτη μου δουλειά που κυκλοφόρησε ήταν το 1995 και ονομαζόταν "Τελευταίες Μέρες". Πρόκειται για την πρώτη μου προσπάθεια να κυκλοφορήσω ραπ δίσκο και ήταν με στίχους ενάντια στην παγκοσμιοποίηση και ενάντια στις θρησκείες. Το δεύτερο CD, το 2001 ονομαζόταν "Απαγορευμένες Γνώσεις", ένα πολύ σκοτεινό CD, όταν ακούω αυτούς τους στίχους τώρα σκέφτομαι πως ήταν δαιμονικοί και σκοτεινοί, ενάντια στη θρησκεία. Μιλούσα για εξωγήινους κ.λ.π. και ήταν και το CD που κυκλοφόρησε η ΜΙΝΩΣ EMI στην Ελλάδα. Το τρίτο το 2003, ήταν το "Αόρατος Πόλεμος" και όταν το παρουσίασα στη δισκογραφική εταιρεία για να το κυκλοφορήσει, η εταιρεία μου είπε ότι μας αρέσει πολύ η μουσική σου, αλλά προτιμούμε να κάνεις μουσική για να διασκεδάζει το κοινό και να μην σκέφτεται. Δεν θέλουμε στίχους που να αφυπνίζουν. Έτσι με απέρριψαν. Και αποφάσισα να το κυκλοφορήσω μόνος μου. Μετά από τον "Αόρατο Πόλεμο", έκανα πέντε χρόνια

παύση από τη μουσική. Το 2008 έκανα μία συλλογή με τραγούδια διάφορα χωρίς πνευματικό στίχο, μιλούσαν για την Κύπρο και για άλλα θέματα. Ουσιαστικά ήταν λίγο πιο mainstream μουσική που παίζει στα ραδιόφωνα. Εκεί δοκίμασα να κάνω εμπορικό τραγούδι, το οποίο πήρε τα πιο πολλά views και είχε πολύ μεγάλη ανταπόκριση. Μου έδειξε λοιπόν αυτό το γεγονός ότι το να μη μιλάς για τίποτε και να βάζεις μια χορευτική μουσική από κάτω, προσελκύει εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου. Αυτό σου δείχνει πόσο ανάποδα είναι τα πράγματα. Αυτό μου έδωσε την έμπνευση για να ξεκινήσω τον “Ανάποδο Κόσμο”. Για τη δουλειά αυτή χρειάστηκα περίπου 5 χρόνια. Κυκλοφόρησε πριν δύο περίπου μήνες.

CD Ελευθερία ή Θάνατος

-Ποιες δουλειές σας αγαπήσατε πιο πολύ;

-Τον “Αόρατο Πόλεμο”, το οποίο είναι το άλμπουμ που έγραψα μόλις πίστεψα στον Χριστό και βρήκα το δρόμο προς την Ορθοδοξία και τον “Ανάποδο Κόσμο”, γιατί όταν το ετοίμαζα ένοιωθα ότι πλέον είχα ισορροπήσει. Στην εξέλιξη της πορείας μου θεωρώ ότι αυτό είναι το πιο σωστό CD απ’ όλα.

CD Αόρατος Πόλεμος

-Στην τελευταία σας λοιπόν δισκογραφική δουλειά που επιγράφεται “Ανάποδος Κόσμος” λέτε: “τα πάντα στο κόσμο αυτό είναι ανάποδα”. Πώς μπορεί αυτό να αλλάξει;

-Δυστυχώς αυτό δεν μπορεί ν’ αλλάξει. Ξέρουμε ποια είναι η πορεία μας σ’ αυτόν τον κόσμο, ξέρουμε ποιο θα είναι το τέλος αυτού του κόσμου μέχρι τη στιγμή που θα επέμβει ο Θεός. Το να αλλάξουμε 100% την κατάσταση είναι πολύ δύσκολο. Εκείνο που μπορούμε όμως να κάνουμε είναι, ο ένας να αφυπνίσει τον άλλο. Να εφαρμόζουμε στην πράξη αυτά που πιστεύουμε και λέμε, να προσπαθήσουμε να γίνουμε φως για τους άλλους και ο ένας μαζί με τον άλλο να έχουμε υπομονή να αντέξουμε αυτά τα δύσκολα χρόνια, μέχρι το τέλος όπου θα επέμβει ο ίδιος ο Θεός. Εμείς είμαστε πολύ μικροί για να αλλάξουμε την παγκόσμια ιστορία, αλλά τουλάχιστον μπορούμε να αλλάξουμε εμείς οι ίδιοι.

CD, Ανάποδος Κόσμος

Όλοι περνούμε δύσκολους καιρούς, και ξέρουμε ότι πολλά πράγματα είναι πουλημένα και προσχεδιασμένα αλλά ας μην ξεχνάμε ότι “εκεί που σπέρνει ο διάβολος θερίζει ο Θεός”.

Κατερίνα Χουζούρη

Υ.Γ

Το κανάλι του John Wu στο youtube είναι: <http://www.youtube.com/user/biblematic>

Οι αναγνώστες της Πεμπτουσίας μπορούν να κατεβάσουν δωρεάν τα τραγούδια του John Wu:

Για το CD Ανάποδος Κόσμος (2013) [εδώ](#)

Για το CD Αόρατος Πόλεμος (2003) [εδώ](#)

<http://bit.ly/17KUmrd>